

- „3. Banki mogą bonifikować 1/4 część odsetek naliczonych według podstawowej stawki 4% od kredytów podstawowych i kredytu płatniczego, udzielonych państwowym przedsiębiorstwom wytwarzającym materiały budowlane i instalacyjne, mające zastosowanie w indywidualnym budownictwie i remontach, pod warunkiem, że udział sprzedaży tych materiałów w wartości sprzedaży produkcji ogółem wynosi co najmniej 30%, a plany sprzedaży produkcji ogółem zostały wykonane.”;
- 2) w § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Banki nie pobierają odsetek od kredytów udzielanych dysponentom Funduszu Rozwoju Rolnictwa na poczet wpływów tego funduszu.”;

- 3) w § 11 pkt 17 otrzymuje brzmienie:
- „17) od środków na rachunkach przedpłat na kupno samochodów przedsiębiorstw „Motozbyt” i „Polmo-Behamot” — w wysokości 3%”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy dotyczące udzielania przez banki bonifikat i płacenia odsetek od środków na rachunkach przedpłat na kupno samochodów przedsiębiorstwa „Polmo-Behamot” (§ 1 pkt 1 i 3) stosuje się od dnia 1 stycznia 1971 r., przepis zaś w sprawie niepobierania przez banki odsetek od kredytów udzielanych dysponentom Funduszu Rozwoju Rolnictwa (§ 1 pkt 2) — od 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: J. Trendota

371

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 listopada 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie rozliczeń środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych i spółdzielczych.

Na podstawie § 68 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów jednostek państwowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 237 i z 1970 r. Nr 40, poz. 296) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 1970 r. w sprawie rozliczeń środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych i spółdzielczych (Monitor Polski z 1970 r. Nr 41, poz. 314 i z 1971 r. Nr 18, poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10:

a) w ust. 3 skreśla się ostatnie dwa zdania,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Wynikające z dokumentu rozliczeniowego nadwyżki środków inwestycyjnych i remontowych podlegają przekazaniu do Narodowego Banku Polskiego na scentralizowany rachunek środków pochodzących z akcji rozliczeniowej. Z tego rachunku będą pokryte niedobory środków inwestycyjnych i remontowych wykazane w rozliczeniach zbiorczych ministerstw.

5. Środki na rachunku, o którym mowa w ust. 4, pozostałe po pokryciu niedoborów, przeznaczają się na spłatę kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe, rozpoczęte przed dniem 31 grudnia 1970 r.”;

2) w § 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nadwyżki funduszy podlegają przelaniu na scentralizowany rachunek środków pochodzących z akcji rozliczeniowej (§ 10 ust. 4); z tego rachunku będą pokryte niedobory środków terenowych funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych. Przez nadwyżki i niedobory terenowych funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych rozumie się różnicę między wysokością środków tych funduszy a wysokością kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe lub na finansowanie budownictwa jednostek budżetowych według stanu na dzień 1 stycznia 1971 r. z uwzględnieniem rozliczeń dokonanych na podstawie zarządzenia.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

372

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 1 grudnia 1971 r.

w sprawie zniesienia Urzędów Celnych w Małaszewiczach i Żurawicy oraz utworzenia Urzędów Celnych w Terespolu nad Bugiem i Przemyślu.

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znosi się Urząd Celny w Małaszewiczach.

2. Tworzy się Urząd Celny w Terespolu nad Bugiem.

§ 2. 1. Znosi się Urząd Celny w Żurawicy.

2. Tworzy się Urząd Celny w Przemyślu.

§ 3. 1. Dotychczasowe oddziały Urzędu Celnego w Małaszewiczach w: Małaszewiczach, Kowalewie i Terespolu stają się oddziałami Urzędu Celnego w Terespolu.

2. Dotychczasowe oddziały Urzędu Celnego w Żurawicy w: Żurawicy, Medyce i Barwinku stają się oddziałami Urzędu Celnego w Przemysłu.

§ 4. Uchyla się ust. 1 § 1 zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 10 października 1955 r. w sprawie przeniesienia Urzędu Celnego w Przemysłu do Żurawicy i Urzędu

Celnego w Terespolu n. Bugiem do Małaszewicz oraz utworzenia w Terespolu n. Bugiem Oddziału Urzędu Celnego w Małaszewiczach (Monitor Polski z 1956 r. Nr 20, poz. 263).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Handlu Zagranicznego: K. Olszewski

373

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 18 listopada 1971 r.

uchylające zarządzenie w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji maszyn samobieżnych, ciągników, których cechy konstrukcyjne ograniczają szybkość do 20 km na godzinę, oraz przyczep o ładowności do 750 kg, używanych do prac rolnych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) oraz §§ 126 i 159 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się zarządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 11 grudnia 1964 r. w sprawie

sposobu prowadzenia ewidencji maszyn samobieżnych, ciągników, których cechy konstrukcyjne ograniczają szybkość do 20 km na godzinę, oraz przyczep o ładowności do 750 kg, używanych do prac rolnych (Monitor Polski z 1965 r. Nr 4, poz. 13).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Komunikacji: M. Zajtryd

374

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 października 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego.

Na podstawie art. 6 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. z 1956 r. Nr 9, poz. 51, z 1959 r. Nr 27, poz. 168 i z 1969 r. Nr 13, poz. 95) oraz § 1 ust. 2 i § 2 pkt 1 uchwały nr 349 Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1961 r. w sprawie określenia przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego (Monitor Polski z 1961 r. Nr 70, poz. 298, z 1965 r. Nr 30, poz. 159 i z 1969 r. Nr 36, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lipca 1968 r. w sprawie przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego (Monitor Polski z 1968 r. Nr 34, poz. 237, z 1970 r. Nr 1, poz. 6 i z 1971 r. Nr 37, poz. 241) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 1:

a) w odniesieniu do przejść granicznych: Baboszów, Barwinek, Chochołów, Gluchołazy, Lubawka, Prze-

łęcz-Okraj i Zawidów skreśla się w rubryce „Rodzaj ruchu granicznego” wyrazy „Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii”,

b) w rubryce „Nazwa przejścia granicznego” dodaje się po wyrazie „Niedzica” nazwę nowego przejścia granicznego „Piwniczna” i odpowiednio w rubryce „Rodzaj przejścia granicznego” dodaje się wyraz „drogowe”, a w rubryce „Rodzaj ruchu granicznego” dodaje się wyraz „osobowy”;

2) w § 2 ust. 1 po wyrazach „Przełęcz-Okraj — od 1 maja do 31 października w godzinach” zastępuje się wyrazy „8—19” wyrazami „6—20”, a po wyrazach „a od 1 listopada do 30 kwietnia w godzinach” zastępuje się wyrazy „8—16” wyrazami „7—18”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: F. Szlachcic

375

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 30 listopada 1971 r.

w sprawie oznaczania zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych i ściekach.

Na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) i § 12 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1970 r. w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wód i warunków wprowadzania ścieków do wody i do ziemi (Dz. U. Nr 17, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W razie braku Polskich Norm lub norm branżowych określających metody, jakie należy stosować przy oznaczaniu zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych i w

ściekach, należy stosować „Przepisy analityczne oznaczania zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych i ściekach”.

2. Przepisy analityczne wydane zostaną w formie odrębnego wydawnictwa przez Centralny Urząd Gospodarki Wodnej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1972 r.

Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej: Z. Januszko